

ganffe an paa, hvormeget man troer paa vedkommende Forpagter, og det kan ingenlunde sættes i Forhold til den aarlige Forpagtningsafgift. Det er jo dog f. Ex. ganffe klart, at der maa fordres en langt større Sikkerhedsstillelse, hvor en Gaard bliver overladt til Brugeren med fuld Besætning, Inventarium, Sædbeholdning o. s. v., end i det Tilfælde, hvor man kun overlæver Gaardens Bygninger og Forder. Det er ligeledes ganffe klart, at der maa forlanges en langt betydeligere Sikkerhedsstillelse, hvor en Gaard bliver udleveret til Brugeren i fuld Culturtilstand, vørlagt, dreven efter Nutidens bedste Landbrug, i stærk Gjødningskraft o. s. v., end hvor der er Tale om at overlade Brugeren en Eiendom, som kun er i Middeltilstand eller muligviis endog under Middeltilstand. Jeg troer ikke, at det er muligt at fastsætte, hvilket Beløb for Sikkerhedsstillelse der er nødvendigt i den Henseende, men jeg seer heller ikke nogen Grund, hvorfor man skulde søge at bestemme det. Jeg seer ikke, hvilken Fordeel det skulde kunne have for Cieren, som det ærede Medlem meente, eller hvilken Fristelse der skulde være for Cieren til at betinge sig en Sikkerhedsstillelse, der var større end fornødent. Den Cier, som ønsker at realisere en større Deel af den Værdi, som stikker i Eiendommen, og som muligviis af Hensyn til Panthavere eller deslige ikke kan sælge Grunden, hvad der jo er den sikreste Maade til at inddrage den Capital, som han har staaende deri, paa, vil jo gennem Bortfæstning, ligesom hidtil, kunne tage disse Forudbetalinger. Jeg skal derimod indrømme, at der for fideicommissariske Besiddere af Fordegods hidtil har været og vel ogsaa fremdeles vil være en stor Fristelse til at tage forud en Deel af den Udbytte, som Fæstegaarden kan give; men det forekommer mig, at Fristelsen dertil fuldstændig vil bortfalde, naar de skulle tage det under Form af en Sikkerhedsstillelse, af en Sikkerhedsstillelse, som de eller deres Bo ville have at tilsvare Succesfor. Det er netop den store Fristelse, der hidtil har været for Fideicommissbesiddere gennem Indfæstning ved 50aarige Forpagtninger at optage forud en betydelig Deel af Eiendommens Udbytte, den at de ville kunne tage denne Forudbetaling

og lægge den i deres private Lomme uden noget Ansvar og Tilsvare til Fideicommisset; men i det Tilfælde, det skal tages som en Sikkerhedsstillelse, der utvivlsomt bliver at tilsvare af Besidderens Bo til Fideicommisset, troer jeg, at hele Fristelsen er borte. Jeg vil altsaa modsætte mig det ærede Medlems Forslag om at begrænse Sikkerhedsstillelsen paa den af ham foreslaede Maade. — Der er derimod et andet Forslag, under Nr. 7, som er stillet af et Mindretal i Udvalget — om hvilket den ærede Ordfører for Udvalgets Fleertal ikke har udtalt sig, idetmindste maa jeg da have overhørt det, — for hvilket Forslag det forekommer mig, at der er særdeles Meget, der taler. Jeg troer, at det kan være meget nyttigt, at de Bøder, der kunne idømmes for Overtrædelse af Lovens Bestemmelser, ere præciserede i selve Loven. Jeg skal kun tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at den sidste Sætning staaer i nogen Modsigelse med, hvad det ærede Medlem selv har foreslaaet i Hovedændringsforslaget. Naar det nemlig hedder, at det muligens forud Erlagte skal tilbagebetales, da seer jeg ikke rettere end, at dette staaer i Modsigelse med, at man har foreslaaet at forbyde Forudbetaling, thi ved det forud Erlagte, som omtales i Ændringsforslaget, kan der umuligt forstaaes det, som contractmæssig er præsteret i Løbet af de Aar, efter hvilke Contracten er bleven attraperet og annulleret som ulovlig. — Ændringsforslaget under Nr. 8 skal jeg efter den Udtalelse, som det ærede Medlem for Aarhuus Amts 1ste Valgkreds (Winther), der er Medforslagsstiller deraf, har fremsat, ikke komme nærmere ind paa. Jeg skal kun bemærke, at det glæder mig, at Forslaget er taget tilbage, da jeg jo nødvendigviis maatte modsætte mig det.

Alberti: Jeg troer, at en Deel af Vanskelighederne ved denne Sag ligger dert, at man vil overføre Bestemmelserne om Fæsteforhold paa Forpagtningscontracter. Jeg mener, at disse to Arter af Leemaal ere meget forffjellige, og at man ikke saaledes kan sige, at man skal redressere Lovgivningen om Forpagtningscontracter ved at overføre derpaa Bestemmel-